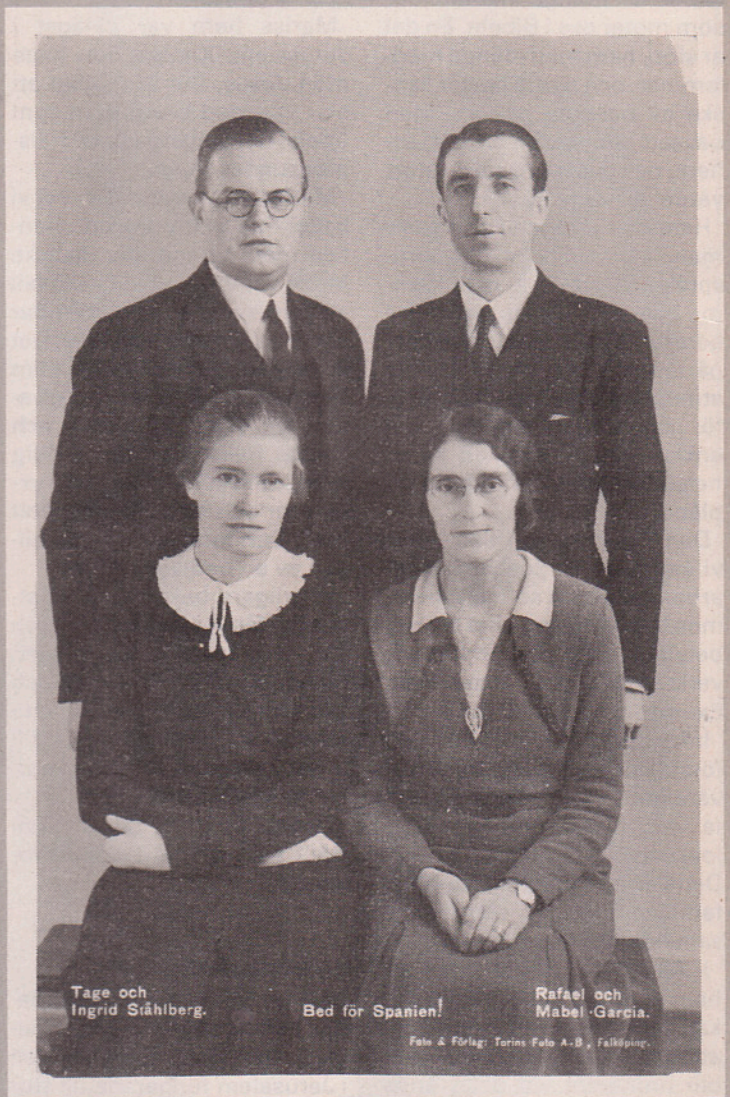
1904 — Petersson blev Halldorf och en stor missionssläkt var född

Text: David Nyström

Halldorf — ett namn som förknippas med mission, både i hem- och "hednaland". Praktiskt taget hela släkten har haft sitt intresse riktat mot missionen och många har själva gått ut som missionärer — till Kina, Tibet, Kongo, Portugal . . .

David Nyström har skrivit en krönika i två avsnitt om missionssläkten Halldorf. Den börjar med folkskollärare J A V Petersson i Kronobäck, som år 1904 antog släktnamnet Halldorf.

Sex av de tolv barnen ägnade sig åt mission. Två dog på missionsfältet. Äldsta dottern, Gertrud, hennes make och tre av barnbarnen, dog i Kina. Torsten avled under sin andra period i Tibet, då han vid ett tillfälle tjänstgjorde som guide på Sven Hedins expedition från Peking till Tibet.

Ingrid Halldorf gifte sig med Tage Ståhlberg och båda blev missionärer – först i Spanien, sedan i Portugal. Här tillsammans med missionärerna Rafael och Mabel Garcia t h.

■ – Mor och jag har aldrig lagt hinder i vägen för våra barn, när de velat gå Guds väg.

Folkskollärare J A V Petersson-Halldorfs uttryck var väl grundat. Han fällde yttrandet om sig och blida hustrun Anna från Stubbemåla, när ännu ett av deras barn – denna gång Ingrid – valde missionsarbetet som livsuppgift.

– Jag nekar inte dig heller. Må Gud välsigna dig, önskade fadern sin dotter. Året innan hade han förlorat sin maka.

Ingrid vigde sitt liv för Europa. Det blev många missionsår, först i Spanien och sedan i Portugal, tillsammans med hennes make Tage Ståhlberg.

Folkskollärarexamen

J A V Petersson föddes i Linneryd 1863, tog folkskollärarexamen i Växjö 1884, och blev samma år lärare i Kronobäck, strax söder om Mönsterås. Året därpå ingick han äktenskap med smålandstösen Anna Carlson. De antog år 1904 släktnamnet Halldorf.

Han var en mångkunnig man och hade flera offentliga uppdrag. Men framför allt var skollärarhemmet en Guds boning, där också många förkunnare kände sig hemma.

Missionen var ett huvudintresse som överfördes till barnen Halldorf. Deras barn har i sin tur gripits av samma intresse. Det har skett med sådan övertygelse att namnet Halldorf för alltid är starkt förankrat i pingstväckelsens mission – hemma och borta.

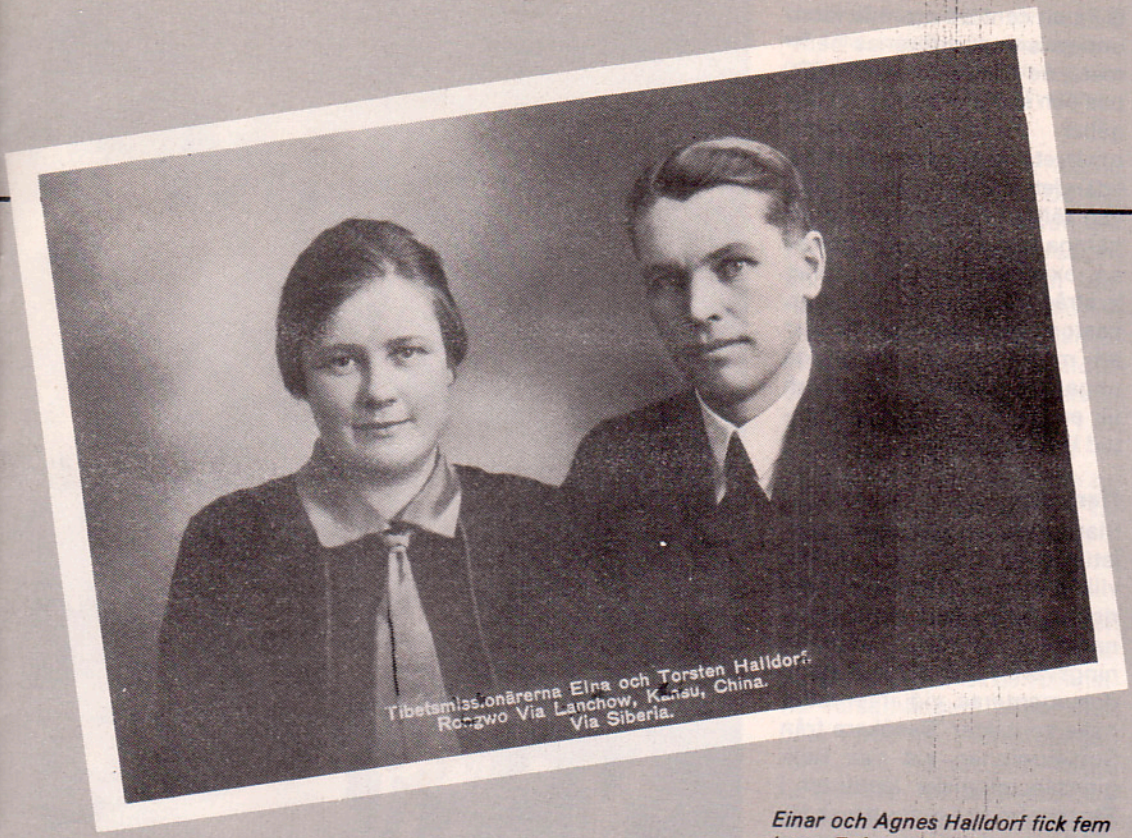
En innerlig gudsfruktan rådde i Kronobäcks-hemmet. Ofta hände det att innan den halldorfska barnskaran gick den långa vägen till söndagsskola i Långnäs missionshus hade de haft en alldeles privat söndagsskola hemma.

Då offrade barnen av sina småslantar – till missionen.

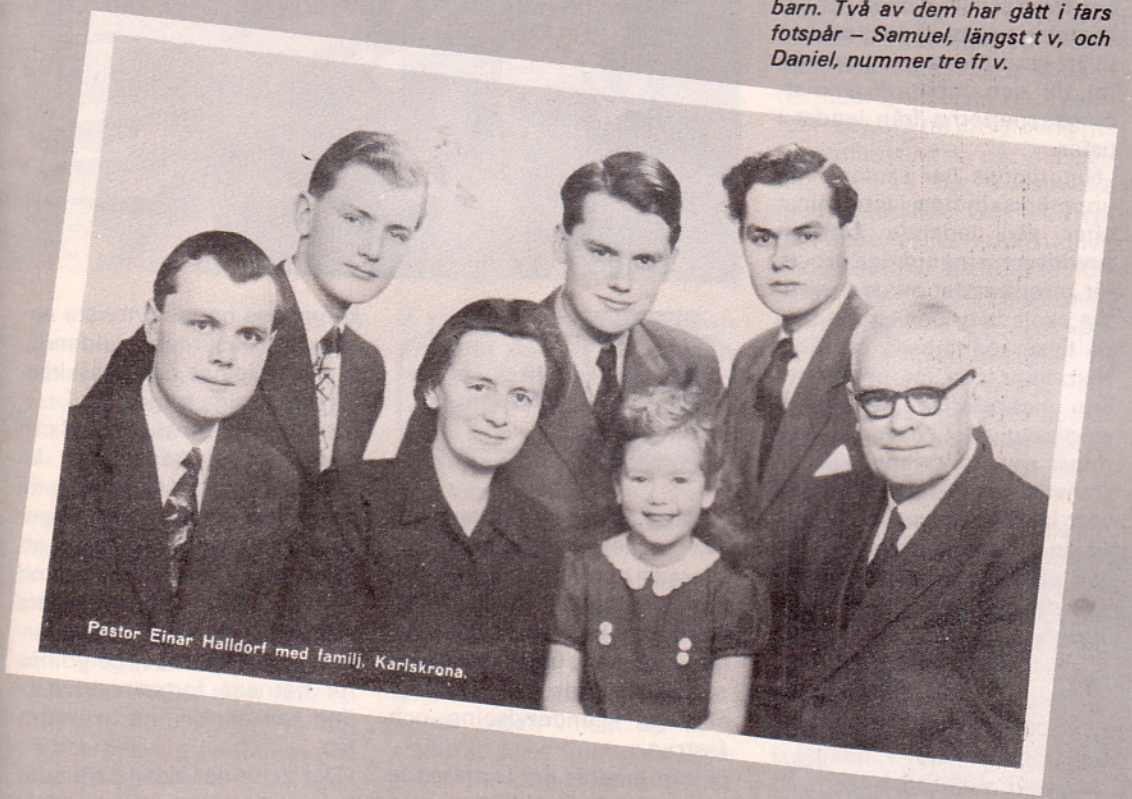
Där grundlades det missionsintresse som följt detta släkte hela tiden.

Boklig bildning

Föräldrarna undervisade sina barn i Guds ord men var också medvetna om värdet av boklig bildning. Gertrud, Torsten, Einar, Linnea, Osmin och Ingrid sneglade ej på jordiska fördelar när deras livsuppgifter blev ett missionerande, men de begynte sin

Elna och Torsten Halldorf gifte sig i Tibet den 10 december 1925. Egentligen skulle bröllopet ha stått i mitten av november, men olika missförstånd ledde till att bruden och brudgummen inte kunde hitta varandra i det svårframkomliga bergslandet.

Einar och Agnes Halldorf fick fem barn. Två av dem har gått i fars fotspår – Samuel, längst t v, och Daniel, nummer tre fr v.

gärning efter trägna studier, flera av dem med lärarexamina. Även nästa generation vandrade i fädernas spår både andligt och kunskapsmässigt.

Makarna Einar och Agnes Halldorfs söner är de välkända Samuel och Daniel. Samuel föreståndare för Sionförsamlingen i Linköping, Daniel rektor vid Kaggeholms folkhögskola.

Osmin och Ester Halldorfs tre barn – Bengt, Margareta och Birgitta är verksamma i Afrika.

Gertrud till Kina

Den äldsta dottern i syskonskaran hette Gertrud. Hon var också den första från Kronobäcks-hemmet som fick Guds kallelse till ett missionsfält. Hon var då lärarinna i Sverige, men lämnade den uppgiften för Kina, dit hon reste 1911.

I Kina förenades hon i äktenskap med missionär Verner Wester år 1913. Två av deras söner dog därute. Under Gertruds andra period i Kina blev hon och det yngsta barnet, en liten flicka, sjuka. Båda dog och myllades ner i Kinas jord 1923.

Den femårige sonen, Sven, skickades hem till morföräldrarna. Han blev apotekare och ingick äktenskap med farmkand Eva-Britt Engström. Den äldsta av familjen Westers tre döttrar, Birgitta, teol kand, och hennes make, komminister Magnus Lidbeck, reste 1979 till Tanzania som Svenska kyrkans missionärer. Birgitta är den första missionären i den fjärde generationen.

Torsten till Tibet

Torsten, som föddes i det småländska hemmet i början av 1890-talet, blev frälst i Oskarshamn, andedöpt och en brinnande evangelist.

Torstens kallelse gällde Tibet dit han reste som Smyrnaförsamlingens i Göteborg missionär år 1924.

Han var verksam i Kansu, på gränsen till det stängda Tibet. Om förhållandena där skrev han bl a i Evangelii Härold 1926 under rubriken »Missionsfärd bland Tibets nomader». Och på missionskonferensen i Stockholm hösten 1927 redogjorde han för arbetet i en folkrik dalgång med 50 000 tibetaner. Han och missionsstyrelsen vädjade om medel till en missionsstation. De sade: Vi behöver 10 000 kronor. Som insamlades.

Dramatisk bröllopsresa

I Tibet fann Torsten Halldorf också sin hustru, missionär Elna Irwing, som i Sverige varit evangelist i Lappland. De skulle fira bröllop i mitten av november 1925, men säregna omständigheter inträffade. De blev ej vigda förrän den 10 december.

Brudgummen måste nämligen rida i 28 dagar, men kom för sent till Yüncheng. Vägen var lång och oändligt svårframkomlig och till råga på allt hade bruden försvunnit . . .

Forts på sid 21

1904 – PETERSSON BLEV HALLDORF
Forts från sid 13

En av missionärskamraterna beskrev händelsen i en tidning, varifrån vi återger en del, som också publicerades i Evangelii Härold 1926:

»Brudgummen anlände den 24 november efter en 28 dagars ritt från Rongwo, nära Tibets gräns. Och då visste han ej, var bruden fanns!

Hon hade rest ned sex månader tidigare och vistats bland vänner, men han hade ej hört från henne på två månader. Eftersom hon lämnat Hsinlohsien i Chihli, där han trodde hon var, fick han varken svar på brev eller telegram.

Både järnvägs- och biltrafiken var avbrutna till följd av kriget.

Efter några dagars väntan reste Halldorf till järnvägen i Honan, men innan han kom fram till stationen, reste fröken Irving förbi med tåget till Shanchow, banans slutpunkt. Det telegram som bad om möte i Shanchow anlände hit kort efter Halldorfs avresa.

Nu telefonerades till militären vid floden för att om möjligt hindra hans resa österut. Svaret blev att han tio minuter tidigare rest över floden.

Som en sista utväg begärdes hos generalen här, att en soldat skulle få resa över floden nästa dag före tågets avgång, och just som biljett skulle lösas, når budet fram!

Men det uträttades blott till hälften, så i stället för att fortsätta till Shanchow återvände han hit till Yüncheng.

Än en gång red han ut för att möta, en kortare dagsresa härifrån, och just som han gett sig av – kom bruden, ridande en annan och svårare väg över berget! Men nästa dag möttes de äntligen här. Och det blev brått att ordna för bröllop den 10 december.»

Bröllopet blev festligt. Arton missionärer var samlade, ty missionärskommittén sammanträdde där just den veckan.

»I Guds hand inneslöt vi våra unga vänner, då de nästa förmiddag började sin långa 'bröllopsresa' till det avlägsna hemmet vid Tibets gräns.»

Guide åt Sven Hedin

När makarna Halldorf återvände till sin andra period i Fjärran Östern anmodades Torsten att bli guide för en av dr Sven Hedins expeditioner från Peking till Tibet.

Tyvärr blev Torsten Halldorf sjuk under denna färd. Herren kallade honom hem till sig.

Det skedde endast två månader efter det att hans svåger Verner, Gertrud Halldorfs man, insjuknat och dött i Kina.

Forts i nästa